

ΦΡΟΥΡΟΣ

Τὸ γραφεῖον τοῦ
ΦΡΟΥΡΟΥ τοῦ κατέται
ἐντὸς τοῦ βιβλιοπω
λείου τοῦ κ. Νικο
λάου Τσιριμπασού πε
ρὶ τὴν πλατείαν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ

Έκδιδεται καθ' ἑβδομάδα

Συνδρομή προπληρωτεα
Ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ Λευκάδος Εἰς τὰς λοιπὰς Ἐπαρχίας
Κατὰ τριμηνίαν δραχ. 2. Εξάμην. δρ. 4. Ετησία δρ. 7

Δικτυακτης και Διευθυντης ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΚΑΡΙΔΗΣ — Ουδὲν δημοσιεύεται δωρεάν

Ωἱ ἀγαμένει ὁ Λαός τῆς Λευκάδος

"Οσοι εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον τοῦ «Φρουροῦ» ἀνέγνωσαν πὸ πατριωτικὸν καὶ εὐθυροσὲς ἀρθρὸν τοῦ κ. Κτενᾶ περὶ τῶν Λιμενικῶν Ἔργων, θὰ κατελήφθησαν ἐξ ὅπαντος ὑπὸ δικαίας ἀγανακτήσεως καὶ δργῆς, κυρίως καὶ παντίστις ἐναντίον ἔκεινων, οἱ ὄποιοι, ἂν καὶ ἡδύναντο νὰ κτυπηωσι τὸν πόδα καὶ νὰ θέσωσι φραγμὸν καὶ χαλινὸν εἰς τὴν ἀκατοσχετὸν τᾶσιν πρὸς ἀσκοπὸν καὶ ὀργιώδην σπατάλην τοῦ Λιμενικοῦ χορηγατοῦ, οὐχίτον, παρὰ πέσα, προσδοκίαν, καθ' ὅλην τὴν ἐξελίξιν τῆς κωμῳδίας αὐτῆς, κατὰ τὴν ὄποιαν ὁ Λαός τῆς Λευκάδος ἔταιξε τὸ πρόσωπον τοῦ μπουφόνου, ἐκεῖνοι λέγομεν, ἐζωρώσαν τὰ χεῖρας καὶ ἡγέθησαν νὰ λαμβάνωσι χώραν τοιαῦτα δειγματικὰ πρὸς μεγίστην καὶ ἀνεπάνορθωτον ἡμίαν τοῦ τόπου των.

"Αντιθέτως πρὸς τὴν ἐγκληματικὴν καὶ ἀδικαιολόγητον ἀδράνειαν τῶν ἀνωτέρω, σημειῶν ἔξαιρετικῶν καὶ ἐπωφελές διὰ ποὺ τόπον ἀποτελεῖ ἡ στᾶσις τοῦ Νομαρχού τοῦ κ. Μίμη, δεῖς καὶ τὰ τὴν παρέδοσιν καὶ παραλαβὴν τῆς Πλατείας, διαρρύθμην ἡρήνθη νὰ παραλάβῃ ἔργον τόσον ἀσύχογον καὶ αὐτόχρονα ἐξαιρετικόν.

ματικὸν, τὸ ὅποιον ἀπερρόφησε τὸν βρώτα τοῦ ἀτυχοῦς Λαοῦ τῆς Ἐπαρχίας ταύτης.

"Η ἀπόφασις τῶν κυρίων Μηχανικῶν, τῶν ἀποτελεσάντων τὴν Ἐπιτροπὴν τῆς παραδόσεως, οἱ ὅποιοι εἴθερον τὸ ἔργον ἀσύχον, οὐδόλως μᾶς ἐξεπλήξε, διότι τὴν ἀνεμένομεν τοιχοτηγην.

"Ο Λαός θμως τῆς Λευκάδος, οἱ ὄποιοι ἐνεπαίγμη τόσον οἰκτρῶς, ἀναμένει τὴν ἐπὶ τῆς παραδόσεως ταύτης ἀπόφασιν τοῦ Κουρούγειου τῶν Λευτερίκων.

"Αλλὰ, πρὶν ἡ ὁ κ. Θεοτόκης ἐπικυρώσῃ τὴν σκανδαλώδη ταύτην πρᾶξιν, δέον νὰ σκεφθῇ καλῶς ὅτι ἡ ἐντὸς τῶν ὅριων τοῦ Κράτους περιλαμβανομένη νῆσος τῆς Αευκάδος καὶ καταβάλλουσα ἀδρῶς εἰς τὸν δημόσιον Κορβανῶν ἔθυσίασεν ἐκατομμύρια δλόκληρα, διπὼς ἀποκτήσῃ ἔργον ἀντάξιον τῶν θυσιῶν τῆς καὶ ἵκανον γὰρ ἐξυπηρετήσῃ τὰ συμφέροντά της.

"Πρέπει νὰ σκεφθῇ ὁ κ. Υπουργὸς ὅτι εἶνε ίερός, ίερώτατος ὁ ἰδρὼς ἐνὸς Αστοῦ καὶ ὅτι ἥθελεν εἰσθαι ἐμπαιγμὸς καὶ σοχάτη περιφρόνησις διὰ τὸν Λαόν τιτόν, ἐνν τυχὸν ἐπεσημοποιοῦντα τόσα ἐγκλήματα καὶ τόσα ὄργα.

"Ἐν πάλιν, παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν καὶ ὅρθην κρίσιν, ὁ κ. Υπουργὸς παραδεχθῇ ως ὅρθη τὴν γγωτην τῶν κυρ. Μηχανικῶν καὶ φιγεῖται ως αριστού τοῦ

ἔργου, τότε δις εἶνε βέβαιος ὁ κ. Υπουργὸς ὅτι μεγάλως θὰ βρύνη Αὐτὸν ἡ δικαιία ἀρὰ, τὴν ὅποιαν ἔκαστος κατοικος τῆς Νήσου ταύτης, ἐν τῷ ἀναμφισβητήτῳ δικαιώματι, θὰ ἔχερη, θὰ ἀδυνατῇ δὲ ἔκαστος νὰ πιστεύσῃ ὅτι εἰς τὸ Κράτος αὐτὸν λειτουργοῦσιν οἱ νόμοι, ἀλλὰ μᾶλλον ὅτι ἐπικρατεῖ ἡ φαυλότητος καὶ ἡ κακοήθεια.

Ωἱ Χ. Νομάρχης

Τὴν 3 τρέχ. ἀφίκετο καὶ ἀνέλαβε τὴν διοίκησιν τῆς ἐνταῦθα Β. Νομαρχίας ὁ νέος Νομορχός κ. Θ. Μαρκεζίνης.

"Ο κ. Μαρκεζίνης εἶνε τόλειος τύπος εὐγενείας καὶ φιλεργίας, ἐν ιδιαιτέρᾳ δὲ συνομιλίᾳ, ἢντι σχολομεν τὴν τιμὴν νὰ λάβωμεν μετ' αὐτοῦ, μᾶς διεβεβαίωσεν διη τὸ διοικήση τὸν τόπον ἀμερόληπτως καὶ ἀφατριάσως.

"Ο τόπος μᾶς ἔχει πολλὰς καὶ ποικίλας ἀνάγκας καὶ ελπίζομεν ὅτι ὁ κ. Μαρκεζίνης θὰ τὰς θεραπεύσῃ ἀπάσας.

"Η κατάσασις τῆς πόλεως, ύπο πόλεων φωτισμοῦ καὶ καθαριότητος, οὐδόλως μαρτυρεῖ ὅτι εὑρισκόμεθα ἐν πρωτεύουσῃ Νομοῦ, ἐνθα τόσαι ἀρχαὶ ἐφορεύουσι, θὰ μᾶς δικαιώσῃ δὲ πληρέστατος ὁ κ. Νομόρχος ὅταν λάβῃ τοὺς κοπὸν νὰ περιελθῃ πάνωτες καὶ φιγεῖται ως αριστού

ΙΑΚΟΒΑΤΣΟΥ
ΑΝΘΑΝΑΣΙΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΠΟΛΕΟΣ ΒΑΙΩΝΙΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΝΕΟΥΡΙΟΥ

Ίδιας ούσον ἀφορᾶ τὸ Λιμενί^τ καὶ χρήμα, δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία. Λίστα ὅτι δ. κ. Μαρκεζίνης ὡς Πρόεδρος τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς θὰ δράσῃ ἐπ' ὁφελείᾳ τοῦ τόπου, δηναρίων καὶ ὁ προκάτοχός του κ. Μεσηνέζης.

Ἐπιθυμούμενον δηναρίων εὑρίσκωμεν εἰς τὴν εὐάρεστον θέσιν εὑρίσκοντας πάντα νὰ συγκινηθῶσιν ἐκ τούτου οἱ ἀρμόδιοι, οἵτινες δὲν φαινονται ὅτι ταράττονται ἐκ τῆς κατασάσθεως ταῦτης, ἐνώ ὁ Χάρων, εὑρίσκων γόνιμον ἔδαφος, ἀπηνῶς θερίζει τοὺς ἀτυχεῖς τῆς πόλεως ταῦτης κατοίκους.

Τῷ ἐν Δευτέρᾳ Υποκατάστημα τῆς Εθνικῆς Τραπέζης.

Πνωστή ποιεῖ

Οτι ἐγκριθέντων ὅποι τῆς ἐν Ἀθήναις Διοικήσεως τῆς Τραπέζης τῶν πιστοτικῶν καταλόγων τῶν Δήμων Ἀπολλωνίων καὶ Κύρηρου, ἀρχεται ἀπὸ τῆς προσέχουσας Τετάρτης, 15 Νοεμβρίου, ἡ χορήγησις τῶν γεωργοκτηματικῶν δανείων καὶ εἰς τοὺς Δήμους τούτους.

Ἐν Δευτέρᾳ τῇ 10 Νερίου 1900

Ο Διευθυντής
Α. Π. ΓΙΑΙΝΑΣ

ΟΝΗΣΙΜΟΤΗΣ

Ἄπο 1 Ιανουαρίου 1899 μέχρι 31 Οκτωβρίου 1899 ἀπέθεσαν ἐντεῦθεν ἐν ὅλῳ 117 ἀστρα, ἀπὸ δὲ τῆς 1 Ιανουαρίου 1900 μέχρι 31 Οκτωβρίου 1900 ἀπεβιωταν 162, ἥτοι ἐφετος ἀπεβιωσαν ἐπὶ πλέον τεσσαράκοντα πέντε (45) ἀστρα.

Ἡ διάφορὰ ὡς βλέπετε, εἶναι ἀρχετὰ καταπληκτικὴ καὶ εἰς δεινούς δύναται πάντα νὰ ἐμβάλῃ φόδους. Δὲν γνωρίζομεν μόνον ἐάν δύνανται νὰ συγκινηθῶσιν ἐκ τούτου οἱ ἀρμόδιοι, οἵτινες δὲν φαινονται ὅτι ταράττονται ἐκ τῆς κατασάσθεως ταῦτης, ἐνώ ὁ Χάρων, εὑρίσκων γόνιμον ἔδαφος, ἀπηνῶς θερίζει τοὺς ἀτυχεῖς τῆς πόλεως ταῦτης κατοίκους.

Βούγηρου Απολλωνίων καὶ δηναρίων σιδερίστηται πρὸς βοκθειάν των. Παρὰ τῶν πλουσίων οὐδέποτε βοκθειάν ἀναμένουσι, εὗτε απὸ τὴν Κύρενην σιν, ἥτις ἔχει γνῶσιν τῆς ἀθλιας ταύτης καταστάσεως.

Φρονοῦμεν ὅτι εἴς ἐπάναγκες ἦν καὶ κάτικοι τῶν δήμων τούτων ευνέλθωσι μόνυμα; ἐν πανδήμῳ συλλαλήστηριψ ὅπως συνταξίωσι φημισματικούς αποστελλούσιν αὐτὸν πρὸς τὴν Κύρενην, δι' οὗ νὰ πάραπλέσσωσιν αὐτὴν ἵνα ἐπέλθῃ ἀρώγος εἰς τοὺς πεινάντας κατοίκους. Συνάμα καλὸν είναι νὰ διοισθῇ Ἐπιτροπὴ ἥτις νὰ κρούσῃ τὰς θύρας τῶν πλουσίων καὶ ευπόρων πρὸς ευλογὴν ἐρύνων.

Ανταποκριτής

KOINΩΝΙΚΑ

— Τὴν 4 τρέχουν ἀπεβίωσε καὶ ἐκκαθίσθη τὴν ἐπομένην ὁ 18ετής νέος Πάνος Κότσιφς υἱὸς τοῦ σεβασμίου ἱερέως κ. Χαρ. Κότσιφα. Ἡ κοινωνία ἀπασχετεῖται ἐπένθησεν ἐπὶ τῷ πρώτῳ θανάτῳ τοῦ ἀτυχοῦς νέου. Μεταξὺ τῶν συμμαθητῶν του διεκρίνετο ἐπὶ κορυφαίτην καὶ φιλομοθείχη, λίγη δὲ ἀξιεπαίνω; ὁ συντακτος τῶν κ. κ. Καθηγητῶν μετά τῶν μαθητῶν παρηκολούθησαν τὴν ἐκφοράν του. «Ἐν τῷ Ναῷ συγκινητικῶτατον λογίδριον ἀπήγγειλεν ὁ εὐφύέστατος συμμαθητής τοῦ Θεόδωρος Ε. Βερσοιώτης. Εἰς τοὺς ἀτυχεῖς γονεῖς, οὓς ὁ θάνατος τοῦ προσφίλοῦ των τέκνου ἐπέληξε χωρίως, εὐχόμεθα τὴν ἐξ ὑψούς πεπηγορίαν.

— Ο Υμέταιος συνέδεσε κατ' αὐτὸς δύο νεαράς διπάρξεις, τὴν καλλιτεχνικὴν δεσποινίδα Εὐγγελίαν Γ. Αρβανίτη καὶ τὸν ἀξιαγαπητὸν Ιατρὸν καὶ αἰμαρχὸν Καραϊάς κ. Ξενοφῶντα Κοτκουλιωτην.

Τοῖς εὐχόμεθα βέσιν εὐτυχῆ ήτοι ἀνέφελον.

— Επανῆλθον ἐξ Πατρῶν οἱ ἐκ Καραϊάς ἐμπεφοι κ. κ. Σπυρίδων Κακλαμάνης καὶ Στέφανος Τούμπας, προμηθεύσαντες; ἐν ἀρθονίᾳ ἀπαντατὰ εἰδη τοῦ Καταστήματος των. Τοῖς εὐχόμεθα πολλὰ κέρδη.

Ἐκ Βεσιλίτης

12 Νοεμβρίου 1900

Εἶναι δισπερίγραπτος οὖν καὶ δραματικός ἡ τεῖνα, ἥτις ἀπὸ καιρού μεταξὺ τοῦ κατοίκου τῶν δημοτῶν τοῦ Λακωνικοῦ Μουσείου Ακρόπολης

Τίς ὁ ἀδικῶν καὶ

ποίος ὁ ἀδικούμενος

Ἐξ τὸ ὄπιον ἀριθ. 141 ε. ἐ. φύλακον τῆς ἐν Αθήναις ἐκδιδομένης «Μικρᾶς» Ἐφημερίδος κατεχωρήθη ἐν εἴσει ἀνταποκρίσεως ἐκ Λευκάδος ἀρθρίδιον ὑπὸ τὴν ἐπιγραφήν «Πώς καταπολέμεται ἡ συναλλαγή». Τὸν ἀγνώστον ἀρθρογράφον δοὺς δὲν εἶχε τὸ θάρρος νὰ ὑποσημειώσῃ τὸ ὄνομά του, θεωροῦμεν ἀναξιον ἀπαντήσεως; ἔχοντες ὡς κανόνα τοῦ βίου μας ν' ἀντιμετρώμεθα μόνον πρὸς ἴσοτίμους καὶ κρίνοντες οὐκέτι ἔντιμον τὸ φεύγεσθαι: καὶ συχοφαντεῖν ξωνύμωτας.

Μόνην ἀποτεινόμενοι πρὸς τὸν ἀναγράψην δοὺς δυνατάν ν' ἀπατηθῆ ἐκ τοιούτων δημοσιεύσεων, ἀναγκαζόμεθα σήμερον νὰ ἐκθέσωμεν τὰ διατρέξαντα ἐν ὅλοις.

Ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν τίτλων ἀγοραπωλησίας ἡμεθα κύριοι καὶ κάτοχοι χωραφίου τινός ἐν τῇ πόλει παρὰ τὸν «Αγιον Αντώνιον», σπερ Β. Δ. συνορεύει μὲν γῆπεδον ὑπὸ τοῦ Δήμου Λευκαδίων δωρηθὲν πρὸς τὸ Δημοσίον διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῶν ἐκεῖ Φυλακῶν. Τὰ δύο ταῦτα γῆπεδα χωρίζονται διὰ μάρφου θελησαντες σὲ πρὸ μητρώων τὰ ἔσοδα τοισμένη τὸ καρπούριον καὶ μὲ τοῦρον πρὸς τὸ μέ-

ρος τῶν φυλακῶν καὶ θεωροῦν
τες ἐν πληρεσάτῳ δικαίῳ τὴν τά-
φρον ὡς ἀνήκουσαν εἰς ἡμᾶς, ἐκ-
πισαμεν ἐντὸς αὐτῆς προς τὸ ἔξω
θεν χείλος τὸν ἐν λόγῳ τοι
χον.

Ἐκτοτε ἡρχίσαν ἀπάσαι αἱ ἔκ-
τροποὶ ἐκεῖναι ἐνέργειαι καθ' ἡ-
μῶν, τὰς δύοις ἵνα δίκαιωμεθα
δημοσίως ν' ἀποκαλύψεν ἐκτόρο-
πους, ἀνάγκη, πρὸ τῆς ἀφγγή-
σεως γεγονότων νὰ γέινῃ εἰς
πάντας τὸ δίκαιον μας καταφα-
νὲς τῇ βασει ἐπισημών ἐγγρά-
φων.

Καὶ πρῶτον σύτερος ὁ Αἴγιος
Λευκαδίων (ἢντα τοῦ ὑπ' ἀριθ.
13903 τοῦ ἔτους 1885 συμβο-
λαιούσιος εἰς τὰς πράξεις τοῦ συμβο-
λαιογράφου Δημ. Κατωπόδη) τὴν
περὶ ἡς ὁ λόγος τάφρον ρήτως
ἀναγνωρίζει ὡς ἀνήκοντα σαν
εἰς τοὺς ἀδελφούς Σκια-
δαρέστη καθόσον πρὶν ἡ πρεσ-
χωθῶσι τὰ τενάγη, ἐξ ὧν, ὡς
εἶνε πάσι γνῶσον, ἐσχηματίσθη
τὸ δωρηθὲν ὑπ' αὐτοῦ πρός τὸ
κατηύσσον γῆπεδον, πρὸς ἀμνῆμα
νεύτων ἐτῶν ὑπήρχεν ἡ τάφρος,
ἥν οἱ πρόγονοι τοῦ δικαιοπαρόχου
μας πρός ἀποεράγγισιν τῶν ὕδα-
των καὶ ἐξασφαλίσιν εἶχον ἐξο-
ρύξει εἰς τὸ ἄκρον τοῦ χωραφίου
τεν.

Ο αδτός Δήμος κατόπιν (ἐν
τῷ ὑπ' ἀριθ. 17152 τοῦ ἔτους
1896 διωρητηρίω συμβολαίω
πρὸς τὸ Αἰγαῖον, πράξεις Ἀντ.
Ρούσου) λεπτομερῶς περιγρά-
φων τὸ διωρούμενον γῆπεδον, οὐ
δεμίαν περὶ τάφρου μνείαν ποιεῖ
ται, οὐχὶ μόναν, ἀλλ' ἐνῷ ρήτως
ταυθορίζει τὰ ἐπίλοιπα δριά του,
Ν. Α. ἀναγράφει ἀπλῶς συνο-
ρίτας ἡμᾶς χωρίς ν' ἀναφέρῃ ὃς
ὅριον καταφανές τὴν τάφρον, οὐ
θά ἦτο φυσικὸν ἐάν ἐθεώρει ταῦ
την κοινήν.

Τέλος διάτε Δημόσιος μηχανής διαταγθείς να καταμετρηθῇ τὸ μέλλον νὰ ἐωρηθῇ γῆπεδον, οὐτε εἰς τὸ προσαρτηθὲν οχεῖο ραμμάτου, οὐτε εἰς τὰ ἔναφερόν εναὶ ἐν τῷ συμβόλαιῳ μήνη τῶν θευρῶν καὶ ἑκατοντάριον τοῦ γηρέ

δόν συμπέριέλαβε τὴν τάφρον·
τοῦτο δέ ἐνῷ ἐν τῇ λεπτομερεῖ
ἐκείνῃ καταμετρήσει σημειώσονται
ἀκόμη καὶ τὰ ἑκατοστά! Καὶ ὅ
τι οὐκέτι ἔχει τὸ πρᾶγμα ἔβεβαιω
οεν ὁ νῦν μηχανικός διὰ καταρ-
τήσεως, δύναται δέ καὶ πᾶς τις
καταμετρῶν νὰ βεβαιωθῇ περὶ^{τούτου.}

Καὶ ἐν τούτοις! Μόλις ἐπί^τ
χειρήσαντες ν' ἀνεγείρωμεν τὸν
τοῖχον ἡμῶν ἐπὶ τοῦ ἴδιου ἑδά
φους, εἰδούμεν πᾶσας τὰς ἀρχὰς
τοῦ τόπου ἐξανασάσας καὶ κατε-
διώχθημεν ὡς αστερίσαι κηρυκί-
των τοῦ Δημοσίου οὐ μόνον πα-
ρὰ τῶν νομίμων ἀντιπροσώπων
αὐτοῦ ἀλλὰ καὶ παρὰ τῶν μὴ
τοιούτων πάντῃ αὐθαιρέτως! Εἴ-
ναι μάλιστα τὴν ἀνέγερσιν τοῦ ἀ-
νωτέρω τοῖχου ἐπιχειρήσαμεν
κατέπιν τῆς υπ' ἁρῷ. 2056 καὶ
ἀπὸ 30 Σεπτεμβρίου 1900 ἐγγρά-
φου ἀδείας τῆς ἐντεύθυτα Διεύθυ-
νσεως τῆς Ἀσυνομίας ἐν τῇ δ
ποιᾳ ὅμολογεῖται ὅτι ὁ τοῖχος
οὗτος ἀνεγείρεται οὐχὶ ἐπὶ ἑδά-
φους τοῦ Δημοσίου.

Ιλήν και μεθ' ὅλα ταῦτα ὁ
κ. Ταμίας παραπομένεις προέβη
τότε εἰς ἐπιχείρησιν προσωρινῶν
μέτρων ἐναντίου μας, διατάσσε
ται δὲ συγχρόνως ὁ κ. μηχανικός
νά καταμετρήσῃ τὸ δωρηθεν εἰς
τὸ Δημόσιον γῆπεδον. Καὶ γίνε
ται ἡ καταμέτρησις δις καὶ τρις.
ὕστασσεται δὲ ὑπὸ τοῦ κ. μηχα
νικοῦ ἡ ἥπ^ταριθ. 781 καὶ ἀπό 5
Οκτωβρίου 1900 ἔκθεσίς εἶ δῆ;
καταφεύγεται διτὶ οὐδὲν τοῦ Δημο
σίου δικαιώματα παρεβλάσθη, καθό
τον ὁ τοῦχος οὗτος ήγέρθη ἔξω
τοῦ δωρηθέντος καὶ καταμετρη
θέντος γῆπέδου του.

¹Ἐνῶ δὲ ὁ κ. Ταμίας συνεπέιται
τῆς ἐκθέσεως τούτης, ἣν διεβάζει
σεν εἰς τὸ Γραουργεῖον, ἀπέσυρε
τέτει τὴν κληρούν του, ἄλλοι δη
μόσιοι διπλάληκοτε παρευβαίνον
τες ὅλως ἀναριθμήσις πληρωτο-

φαῦ τοσοῦτον κῆδονται τῶν συμ-
φερόντων τοῦ Δημοσίου, δις πρὸ
τῶν ὅμματιν ἀπάντων ἔχει στή-
σει ἐπ' αὐτοῦ καὶ παραγόμως
πρὸ τῶν φυλακῶν παραπήγμα-
τα.

Καὶ δύως ἀπεναντίας; ἐνῷ οὖ
τος (δέις ὑπὸ γνωστῶν συμφερον
τολογικῶν ἐλατηρίων κινούμε
νος ὑπεκίνησεν ἐναγτίον μας πάν
τα ταῦτα) ἀποθρασύνθετος, μετέ-
βη νῦκτωρ καὶ μετὰ τοῦ ἀνεψιοῦ
του ἐπεχείρει νὰ κρημνίσῃ τὸν
τοῖχόν μας ὑπὸ τὰ βλέμματα
τῶν φρουρῶν ἀπράκτούντων. Τοῦ
μετέποδή μανθάνομεν ὅτι ὑπονορ-
γικὴ διαταγὴ, ἔλθουσα πρὸς τὸν
ἐνταῦθα κ. Ταιίαν, διατάσσει τὴν
παραχρῆμα τοῦ τοίχου μας καὶ
τεδάμιστο乎??!

Διὰ τὴς τοιαύτης αὐθαιρέτου
διαταρθῆς ἀντιερατευομένης εἰς
τοὺς κειμένους νόμους, τὸ Δημό-
σιον δὲ πέρι καὶ δίκαιον ἐὰν εἴχεν
ῶφειλε νὰ προβῇ δικαζικῶς ἐναν-
τίον μας κατέχον θέσιν ιδιώτου
εἰς τὰς πολιτικάς διαφορὰς, ἀνευ
οὐδενὸς δίκαιωματος ἐπιλαμβά-
νεται χειρῶν ὀδίκων καὶ διατάσ-
σει τὴν κατατροφὴν τῆς περιου-
σίας τῶν πολιτῶν ἢν ἐκλήθη νὰ
προσατεύσῃ.

Ἔμεις δὲ οἵτινες σίς οὐδὲ
μιαν πολιτικὴν φατέ
αν ἀνεγχόμεθα νὰ ἀνή
χω μεν, ως ἀνεξάρτητοι πο
λῖται, οὐδὲν ἄλλο μέσον πρὸς ὁ
περάσπιτιν ἔχομεν παρὰ τῆς πα
τρίδος μας τὴν δικαιοσύνην, πρὸς
ὴν ἥδη ἐσφράγιμεν, μαθόντες τὰς
τοιαύτας παρανόμους διαταγὰς
καὶ ἀξιώσεις τοῦ Δημοσίου καὶ τῆ
γείραμεν κατ' αὐτοῦ πρόκλησιν
εἰς ἀγωγὴν ἵγα εὑνόπιον τοῦ δικα
στηρίου μαθώμεν τίνι τρόπῳ δύνα
ται νὰ δικαιολογηθῇ ἡ τοιαύτη
βία. Εἰς τὴν δικαιοσύνην δ' ἐ^π
πιστησθά καταργήσωμεν ἐν ἡ πε
ριπτώσει ἐκτελεσθῆ τοῦ Ἰπούρ
γείου ἡ παράνομος διαταγὴ.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρων, περὶ
τῆς πασσα ανασκοπῆ τῶν φηγηα
ριών τους οὐδείς εἶχε μάθει, Βεβ
αριόρθοις ήμεσος μάθειεται
ζητητούσιν γηπέδων, φίλους τῆς

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρων περὶ
τῇ πασσα ανασκοπη τῶν φύγην.
φύγειν γάρ οὐδὲν εἰδεῖσθαι, τί δέ
τηνεργεῖτο σύμμετρον περιεστέρη
βούλησίν τους κυρτέσθων, φίδιαν τῆς

